

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

21. De loco conceptæ Deiparæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

QVÆSTIO XXI.

De loco Conceptionis Deiparæ.

ADrichomius loco Jerusalem 37. sic canit.
ADOMUS S. ANNÆ avia Christi, in quâ una
 cum conjugè suo, cum festâ Hierosolymis ageret, ho-
 spitabatur: ubi & uterque obiit. HIC B. VIRGO
 CONCEPTA EST, atque ibidem passionis tem-
 pore mansit, ubi postea pulchrum in honorem S. An-
 næ adificatum est templum; quo nunc Turcæ tur-
 piter abutuntur. De domo S. Annæ & loco Con-
 ceptionis consona perhibuerunt testimonia,
 Breidenbachius, Wilderad, Gonzaga, Salmeron,
 Carthagenæ & Waddingus, tam in Exegetico,
 quam ejusdem translatione Germanicâ speci-
 ficè relati; quorum dictis adstipulantur Jacobus
 de Vitriaco Orientalis historiæ c. 58. hocæpori-
 con Philippi de Merode Baronis in Frenzt anno
 1609. Francofurti proCUSUM & alia antiquiora,
 Joannes de Mandeville descriptionis regionum
 c. 16. Cuperus & Leuchtius vitæ S. Annæ c. 13.

2. In confirmationem loci conceptionis Au-
 ctor Exegetici produxit verba S. P. Damasceni
 sequentia: *Fausta tibi sint omnia, ô Probatice, Re-
 gina domicilium, fausta tibi sint omnia, ô Probatice,
 SEMINUM JOACHIMI vetus fanum, nunc
 autem ovilis ratione præditi, Ecclesia cælum imi-
 tans, atque olim semel quotannis Angelum Dei ex-
 cipiens, aquam turbantem & unum valetudini re-
 stituentem.* Quæ verba S. Damasceni, verbis Adri-
 cho-

cho-

chomii immediatè antè descriptis insigniter consentiunt: qui etiam in theatro atque Schemate urbis Jerusalem, domum S. Annæ piscinæ probaticæ, quotannis Hierosolymis ab angelo Joan. 5. c. commoveri solitæ, facit contiguam. Porro et evidentiâ oculari illustres viri & clari admodum, in suis hoc æporicis id ipsum contestati sunt, atque sic intellexit Carthagena l. 2. de arcanis Mariæ hom. 2. n. 9. & alii alibi.

3. Adrichomius loco 73. tribus Zabulon ait: *Nazareth Galilææ civitas, edificata supra montem, quem corona instar ambit, trium dierum itinere distat ab Jerusalem.* Ita & Abulens. c. 2. in Matth. q. 87. Sed SS. viri Hieronymus & Beda, Deiparæ incunabilis viciniore, asserunt, Nazareth viculum fuisse in aditu Galilææ; cujus rei consideratio rationabiliter perurget, ne quis humili habitaculo Joachim & Annæ, in montano viculo jungat caulas, vivaria, & stagna aquarum, instar piscinæ Hierosolymarum probaticæ. Hierosolymis itaque SS. Conjuges exportâ aureâ progressi, oblatâ Domino in templo ferventissimâ gratiarum actione de consolatione eis factâ, ut ait S. Antoninus summæ 4. parte cap. 6. §. 1. in fine, *ex promissione talis filia, cum timore Domini usi sunt matrimonio.* Rationabiliter autem ex templo prius declinaverunt, in vicinam domum suam propè piscinam probaticam, et sancta Anna post triduanum iter, requiem aliquam daret fesso corporis alabastro, atque post

ac-

acceptum divinum oraculum, jam tum sterilitatis obstaculo remoto, in præsentis fœcunditatis aptitudine constituta, viâ ordinariâ fœcundaretur citius, sicut in calce præcedentis quæstionis, ex Epiphanio ad huiusmodi intellectum, adduximus verba Angeli dicentis: *Uxor tua concepit, hoc est, in proximo sine morâ concipiet.*

4. P. Lucas Pinellus in specialibus de Deiparâ meditationibus ex SS. Patribus depromptis, edit. 1601. Colonienſis pag. 33. Historiam nativitatis ejusdem sic auspiciatur: *Epiphanius & Germanus Patriarcha scribunt, cum Parentes B. Maria secessissent: Ioachim in montem desertum, ubi 40. diebus jejunavit: & Anna in hortum suum, oraturâ Deum, ut illos ab ignominia sterilitatis vindicaret, Angelum Ioachimo revelasse, prolem se consecuturum, quam Anna jam in utero conceptam haberet.* Dictum huiusmodi confirmando, quis est qui nesciat, id meum esse non tamquod re ipsâ possideo, quam quod ex spe irrefragabili habeo. Deus equidem verax, cum sterilem Annæ uterum referasset, certitudo muneris cœlitus promissi, meliori formulâ exprimi non potuit. Ad quod propositum concurrunt verba S. Joannis Damasceni dicentis: *Quoniam futurum erat, ut Deigenitrix ac virgo ex Annâ oriretur, natura gratiam antevertere ausa non fuit, sed tantisper expectavit, dum gratia fructum suum produxisset.* Conformiter loquitur S. Germanus serm. de præsentat. Virg. *Statim ergo natura à Deo iussa semen suscipit, non ante divinam gratiam ipsa ausa fuit exci-*

r

pere,

pere, sed cum illa accessit, matrix qua prius erat clausa suas aperuit portas, & à Deo acceptum depositum apud se detinuit, donec Dei voluntate, quod in eâ fuerat seminatum, in lucem editum est. Hinc ergo vota mea reddam Domino meo.

5. Sermo Angeli ad S. Brigittam: Verè sine omni ambiguitate credendum est, quod materiam illam, statim quando in Anna utero concepta & collecta fuit, de quâ Maria formari debebat, ipse Deus plus diligebat, quam omnia humana corpora à viro & muliere generata, & generanda per univ-
sum mundum. Benedicti Periorii cap. 3. vitæ B. Virg. verba sunt: Non more nostro quem tradunt Physici, concepta est, sed in corpus sanctissimum sanctissimus animus eo die infusus est, quo conceptum illius divino afflatu Ecclesia celebrat. Joannes Gerson Cancellarius Parisiensis part. 3. serm. de Nat. B. Virg. Invenimus Maria corpus miraculosè compositum, quoniam in utero sterili formatum est ab illo, cuius perfecta sunt opera; qui ideo materiam perfectè disposuit, ex quâ Maria corpus formatum, organizatumque est. Beata Mechtildis virgo à P. Canisio, Wion & Lyræo multis laudibus celebrata, sicut legitur revelationum ejus libri l. c. 52. instante gloriosissimæ Virginis Nativitatis festo, ab ipsâ Reginâ gloriæ audivit: Admone me gaudii, quod habeo ex eo, quod Dominus me super omnem creaturam suam dilexit, ut amore mei multipliciter pepercerit mundo, etiam antequam nata essem. Ipse etiam ex amore nimio anticipavit aliquantulum natiuitatem meam, & præuenit me gratiâ suâ in utero Matris meæ. 6. Lu-

6. Ludovicus de Ponte super Cant. lib. 10. exhort. II. §. 5. *Vera ratio docet credendum esse, Deum novum & mirabile creasse super terram, ut fœmina circumdaret perfectam & in usu rationis fœminam, nempe Anna Mariam.* Et alibi lib. 5. exhort. 14. §. 3. *Deus creavit beatissimam Virginem Mariam, quæ in ipso Conceptionis suæ instanti, accepit simul cum gratiâ sanctificationis fidem, & actualem revelationem Christi venturi in redemptionem mundi.* Concurrunt in idipsum doctissimi discursus nostri Joannis Marii, in festo Conceptionis super thema: *Diligit Dominus Portas Sion super omnia tabernacula Jacob.*

7. Itaque cum Deus generis misertus humani, ut tandem hominibus appareret gratia Dei Salvatoris nostri ex Annâ, quæ donum gratiæ signat, novam gratiæ & misericordiæ Matrem producere inciperet, simul nobilissima sua opera in corpore & animâ virginis designavit, ex quo considerandum consequenter, siquidem Dei perfecta sint opera, atque tarda molimina nesciat Spiritus S. gratia, quod in illo consolationis tempore, Anna non solum Hierosolymis conceperit, sed & probabiliter organizato citius corpusculo, venter simul intumescens contuentibus prodiderit, quid subesset rei, ut sic simul aboleretur confusio, quam pars adversa imaginatur. Divinæ autem voluntati citius parendo, SS. Conjuges pro conceptu fœtus se coaptare debuerunt, sicut Alexander de Ales Marialis lib. 3. c. ultimo ad hujusmodi actionem, *inpirationem*

Spiritus sancti & speciale præceptum præsupposuit, Lansbergius similiter serm. 2. de S. Anna & Alvarez de Paz c. 5. Exegetici relatus. Gabriel Biel serm. 1. de Concept. eos ad generationem tanta prolis divinitus incitados affirmat; ita etiam S. Brigitta tradit; cum iisdem ab Angelo nunciatum esset, quod virginem parerent, unde salus mundi procederet, potius voluissent mori quam carnali amore convenire: quocirca ex charitate divinâ, & ex verbo Angeli nunciantis convenerunt carne, non ex alicujus voluptatis concupiscentiâ, sed contra voluntatem suam, ex divinâ dilectione, & sic ex semine eorum, per divinam charitatem compaginata fuit caro virginis Deiparæ. Ita legitur c. 9. lib. 1. Revelationum S. Brigittæ. Conclusionem ex præmissis & iis quæ part. 1 § 14. & 15. præcesserunt, sagax Lector satis hauserit.

8. Inde etiam videre licet, quod Rutilius Benzonius Episcopus Lauretanus lib. 6. de jubilæo, & ante ipsum Blondus lib. 5. decad. 3. Baron. tom. 1. annal. Stephanus Winandus Pighius in Hercule Prodicio, Joannes Baptista Mantuanus, Eckius homil. 1. de Annunt. Marcus Antonius Muretus, Horatius Torsellinus in historiâ Lauretanâ, & Carhagenæ de arcanis Mariæ & Joseph lib. 5. hom. 3. Beyerlinck in Theatro verbo: Maria, pag. 273. atque alii, omnem nervum intenderint, ut quæcunque decora & gloriosa attributa, Nazarethani conclavis, adornarent, & cordibus instillarent fidelium; non tamen virginis inibi conceptæ meminerunt; & consequenter neque
 fon-

for
ten
tia
sta
mit
tri
fol
po
sum
nec
præ
sum
dep
ex
jud

P
rita
plic
S. E
ptu
ind
at
aca
pu
Poe
sibi
est

fontes, neque rapidi torrentes apparent, qui potentias nostras inclinent, ut credamus sententiam de conceptâ Nazarethi Mariâ (inaniter jactatam) communem esse; quin potius juxta præmissa & immediatè sequentia, probabilior doctrina erit, altissimi numinis providentiâ Hierosolymam urbem sacerdotalem & regiam, in quâ potissima salutis nostræ mysteria Christus consummavit, etiam ab eodem honoratam fuisse benedictæ Matris suæ conceptione, nativitate, præsentatione, desponsatione, tribulationum summâ perpeffione, extremo incolatu, corporali depositione, ac gloriosâ in cœlos assumptione ex valle Josaphat, quò & filius ejus revertetur, judicaturus vivos & mortuos.

QVÆSTIO XXII.

De loco partus sanctæ Annæ.

P Lyræus Trisagii Mariani lib. 2. modo 3. sic canit: *Virginis Deiparæ natale solum inquiritur, ut Nominalis locus inveniatur: neutrum explicant Scriptura, Nec mirum, ut enim monuit S. Hieron. lib. 1. in Epist. ad Gal. c. 3. certus mos Scripturarum est patrium solum consignare, ut eo quâ indicio communia vitia aut virtutes intimentur: at Maria quæ mores & ingenium non à patriâ sed à cœlo traxerat, nullo erat natalis soli loco per Scripturam sacram dignoscenda. Interim si Homero Poetarum Principi, quod plures habeat urbes, quæ sibi illum in civem venissent, non minima gloria est atque fortuna, quomodo non summâ quadam ac*